

Osatyökykyisille henkilöille etsitään Pohjois-Karjalassa töitä verkostojen voimin

Alkumusiikki

Miesääni: Tämä on Vates välittää -podcast. Eri jaksoissa avaamme vammaisten ja osatyökykyisten henkilöiden työllistymiseen liittyviä ilmiöitä.

Vates välittää.

Minna Tarvainen:

Tervetuloa Vates välittää -podcast-sarjan uuteen jaksoon. Minun nimeni on Minna Tarvainen ja aiheena meillä on tänään alueelliset työllisyyden edistämiseen liittyvät verkostot. Puhumme tässä jaksossa Hilikka Pirhosen kanssa verkostoista. Esittäytyisitkö Hilikka meille tässä aluksi?

Hilikka Pirhonen:

Hei kiitos kutsusta. Työskentelen Pohjois-Karjalan sosiaaliturvayhdistyksessä työllisyyskoordinaattorina.

Minna Tarvainen:

No niin, kiva kun olet täällä. Ja me tosiaan tänään keskitytään yhteen verkostoon, Työnratkojat-nimiseen verkostoon siellä Pohjois-Karjalassa, mutta me voitaisiin puhua aluksi vähän yleisemmin niistä teidän alueen verkostoista. Minkälaisia teillä on Pohjois-Karjalassa?

Hilikka Pirhonen:

Joo, meillä on tosi vahvaa tää verkostoyhteistyö ja yhdessä tekeminen, ja tämä Pohjois-Karjalan Sosiaaliturvayhdistys eli PK-sotu on koollekutsunut alueellisia työllisyystoimijoiden verkostoja vuodesta 2003 alkaen eli parikymmentä vuotta kolmella eri seudulla: Joensuun seudulla, Keski-Karjalassa ja Pielisen Karjalassa.

Nämä verkostot on tämmöisiä avoimia, kaikille työllisyystoimijoille avoimia tiedonvaihdon ja verkostoitumisen foorumeita. Näissä on aina TE-toimiston ajankohtaiset, uusien toimien esittelyt, infoja ajankohtaisista asioista. Nimenomaan matalan kynnyksen foorumeita, ja kutsua saa aina välittää eteenpäin.

Minna Tarvainen:

Aivan, ne on avoimia kaikille ja se on enimmäkseen, sanoit, tiedon välittämiseen, ehkä ajankohtaisen tiedon saamiseen.

Hilikka Pirhonen:

Juuri näin. Ja sitten meillä on tämä Osatyökykyisten työllistyminen -työryhmä, joka on syntynyt vuonna 2018, ja PK-sotu on koolle kutsunut tätä viimeiset neljä vuotta. Tämän ryhmän tavoitteena on edistää osatyökykyisten työllistymistä ja tällä hetkellä

työryhmässä on jäseniä viidestätoista eri organisaatiosta ja työryhmän tavoitteena on tehdä tavoitteellista työtä yhteisen asian eteen.

Keskiossa on nimenomaan asiantuntijuuden jakaminen, ja yhdessä ollaan tehty muun muassa vaikuttamistyötä lehtijuttujen kautta.

Minna Tarvainen:

Aivan joo teillä on tällainen osatyökykyisten työllistämiseen liittyvä verkosto erikseen sitten vielä, joka keskittyy vaan siihen asiaan.

Hilkka Pirhonen:

Kyllä ja oikeastaan puhutaan työryhmästä.

Minna Tarvainen:

Aivan, se on tiiviimpi varmasti kuin nämä muut verkostot, joista sinä puhuit äsken.

Hilkka Pirhonen:

Kyllä, tällainen yhteinen tavoite, jonka eteen tehdään töitä.

Minna Tarvainen:

Joo hienoa. No miten sitten tämä Työnratkojat-verkosto? Kun kutsuin sua tähän podcastiin mukaan, niin kysyin, että puhummeko minkälaisista verkostoista, koska tiesin, että Pohjois-Karjalassa on paljon työllisyyteen liittyviä verkostoja ja sanoit, että haluaisit puhua tästä, juuri tästä Työnratkojat-verkostosta. Mutta kerrotko aluksi ihan, että miten ja milloin tällainen verkosto sai alkunsa?

Hilkka Pirhonen:

Joo mielelläni, eli meillä oli tällainen työllisyysuhanke ja syksyllä 2020 saatiin järjestää alueen työllisyystoimijoille Vamlasin eli työn pilkkomisen menetelmän koulutus. Ja sehän lähtee se menetelmä liikkeelle työnantajan tarpeista. Ideanahan on, että työtehtäviä pilkkomalla löytyy uusia työmahdollisuuksia esimerkiksi juuri osatyökykyisille. No, me täällä paikallisesti innostuttiin tästä menetelmästä tosi paljon ja perustettiin tällainen alatyöryhmä jo samana syksynä, jossa niin kuin me osallistujat oltiin käyty se koulutus, ja oikeastaan tajuttiin yhdessä tämän menetelmän hyödyllisyys nimenomaan osatyökykyisten työllistymisen hyväksi. Ja että tätä kautta voitaisiin löytää uusia mahdollisuuksia.

Meitä on osallistujia tässä kuudesta eri organisaatiosta. Tällä hetkellä on Luovista, Riverialta, meiltä PK-sotulta, Siun sotelta, Coronariasta ja TE-toimistosta.

Minna Tarvainen:

Aivan, siinä on aika erilaisia toimijoita.

Hilkka Pirhonen:

Kyllä, ja se tuo tähän sitä vahvuutta ja rikkautta.

Minna Tarvainen:

Aivan joo. Työnratkojat - mistä tää verkoston nimi tuli, tai työryhmän nimi?

Hilkka Pirhonen:

Joo no me itse asiassa keksittiin tää nimi vasta tämän vuoden alkupuolella. Oltiin vetämässä tämmöistä Ratko-pajaa, ja siellä sitten joku kirjoitti sinne lapun jonnekin reunaan niistä osallistujista, että pitäisi olla tämmöinen työn ratkoja, niin me vetäjähän heti ajateltiin, että hei tässä on meille hyvä nimi, ja siitä syntyi Työnratkojat Pohjois-Karjalassa.

Minna Tarvainen:

No niin hauskaa, että löytyy ihan oma nimi ryhmälle! Se on tosi tärkeätä. No kertoisitko sinä, millaisia tavoitteita tuolla verkostolla on tai on ollut?

Hilkka Pirhonen:

Eli yhteistyöhän on ollut erittäin helppoa, koska meillä kaikilla on taustalla sama tavoite eli löytää osatyökykyisille uusia työmahdollisuuksia. Ja nimenomaan ei ajeta vaan oman asiakkaan etua. Ja tää on tärkeätä, että yhdessä saadaan työnantajia mukaan. Ollaan vahvasti sitä mieltä, että meidän yhteistyö ottaa päällekkäistä työtä pois. Kenenkään ei tarvitse yksin panostaa ja ehkä se, että voimat yhdistämällä edistetään kaikista parhaiten asioita täällä Pohjois-Karjalassa.

Minna Tarvainen:

Tähän väliin voimmekin kuunnella Senjan insertin, joka koskee hänen verkostoon osallistumistaan.

Senja Asikainen:

Olen Senja Asikainen Siun soten hyvinvointialueen kehitysvammapalveluista ja teen töitä kehitysvammaisten henkilöiden työllistymisen edistämiseksi. Olen ollut mukana Työnratkojissa ryhmän perustamisesta lähtien. Keskiössä tässä toiminnassa on ollut yhteinen tekeminen yksin etenemisen sijaan ja yhteinen päämäärä, erilaisten osatyökykyisten henkilöiden työelämäosallisuuden vahvistaminen, näiden henkilöiden osaamisen esilletuominen sekä työnantajayhteistyö yhdessä.

On tärkeää, että Työnratkojissa olemme saaneet yhdistää voimavarat yli organisaatorajojen ja tehdä vaikuttavaa työtä näkyvästi täällä Pohjois-Karjalassa. Verkostomme toimivuus nousee mukana olevien toimijoiden innostuneesta otteesta jakaa tietoa ja viedä tärkeää asiaa yhdessä eteenpäin. Työnratkojissa on ilo olla mukana.

Musiikkia.

Minna Tarvainen:

No niin teillä on vankka yhteinen tavoite ja yhteinen tahtotila siinä takana. No kerrotko, että millaista toi toiminta on käytännössä ollut. Minkälaisia asioita te olette yhdessä tehneet?

Hilkka Pirhonen:

Joo, eli tää meidän Työnratkojat Pohjois-Karjalassa on tämmöinen tiivis alatyöryhmä ja laskin tässä, että vuoden sisällä meillä on ollut 12 yhteistä tämmöistä suunnittelu-, tsekkaus- tai työnjakopalaveria. Ei ne välttämättä pitkiä ole ollut, mutta 12 niitä tuli.

Ja vuoden sisällä ollaan toteutettu neljä tilaisuutta työnantajille. Esimerkiksi Lieksassa meillä oli tämmöinen aamupalatilaisuus alueen työnantajille. Sinne tuli tosi kivasti porukkaa ja sitten tietenkin soitot jälkikäteen työnantajille ja Ratko-pajojen toteutusta. Me vuoden sisällä ollaan toteutettu seitsemän eri Ratko-pajaa. Se kuulostaa ehkä pieneltä määrältä, mutta oikeastaan ollaan hyvin iloisia tästä määrästä, että ollaan päästy niin kuin sanoista tekoihin ja konkreettiseen tekemiseen.

Ja minkälaisia ne pajat on olleet, niin esimerkiksi kahdesti ollaan toteutettu näitä kolmelle tämmöiselle pien-/yksinyrittäjälle, ja tavoitteena on ollut, että töistä tulisi kokonaisuus jollekin työntekijälle. Toisessa pajassa esimerkiksi työtehtävät jaoteltiin vuodenaikojen mukaan ja toisessa kerättiin kaikki ylimääräiset työt ja rönsyt, joihin ei ole aikaa, ja näihin tehtäviin työllistyy meidän hankkeen asiakas.

Minna Tarvainen:

Joo, kuulostaa tosi hienolle, että siinä on tämmöinen win-win-tilanne ollut sekä näillä pienyrittäjillä että sitten taas ihmisellä joka on saanut tietysti töitä ja myös teillä on tämmöinen työvoitto.

Hilkka Pirhonen:

Juuri näin.

Minna Tarvainen:

Hienoa. Hienoa kuulla, että ei se määrä vaan se laatu. Entä onko teille tullut oppia siitä, että millainen toimintatapa ei mahdollisesti toimisi? Ne on ollut toimivia tapoja ja onnistuneita työpajoja ja tapahtumia. Mutta siitäkin voi varmasti oppia paljon, jos joku ei mene ihan kuin Strömsössä heti?

Hilkka Pirhonen:

No ehdottomasti, että kyllä ollaan jatkuvasti yritetty myös itse oppia tässä matkan varrella. Ja onhan se totta, että tämmöinen koordinointi vaatii resursseja, että ei tämmöinen alatyöryhmä itsestään toimi. Ja on tosi tärkeätä sopia siitä, että kuka vastaa mistäkin, ja sitten ihan tämmöiset näitten Ratko-pajojen jälkityöt, esimerkiksi palautteen kysyminen työnantajilta ja sitten ehkä näiden palautteiden purkaminen meidän kesken, niin näissä meillä on vielä kehittymisen paikkoja.

Minna Tarvainen:

No joo. Varmasti, että se työ ei lopu siihen pajaan sitten eikä jää toteutumatta tää lopullinen tavoite siinä, että ihminen saa töitä. Minkälaista tapaa te käytätte? Tuossa sanoit, että teillä on yhteisiä tapoja niin kuin jatkaa sitä työtä pajan jälkeen. Niin mä muistan, että sä kerroit siitä, että teillä on joku työväline siihen, yhteinen.

Hilkka Pirhonen:

Joo, meillä on yhteinen tämmöinen Teams-alusta, jossa nyt esimerkiksi kun jotakin tilaisuutta ollaan järjestetty, niin siellä meillä on yhteinen Excel mihin jokainen pystyy

laittamaan kontaktoinnin Ja ilmoittautumiset ja näin pysyy tän kartalla, ettei nyt samoille työnantajille esimerkiksi soitella.

Minna Tarvainen:

Joo tuo kuulostaa tosi hyvälle, että se on niin kuin koordinoitu. Usein työnantajat saattaa olla vähän tuskastuneita, jos monet tahot soittaa heille samaa asiaa kysyäkseen, niin tää on varmasti tervetullutta kyllä.

Hilkka Pirhonen:

Kyllä ja ehkä sanoisinkin, että se tekee just näistä Työnratkojista toimivan ja elävän verkoston, koska tämä on aitoon tarpeeseen perustettu alatyöryhmä ja tavoitteena just on, että poistuisi tää päällekkäinen työ työnantajien suuntaan. Että sehän olisi vähän hassuakin, jos meistä jokainen soittelisi yksikseen ja tarjoaisi Ratko-pajoja työnantajille, mutta nyt tehdään sitä koordinoitusti tämmöisenä verkostona.

Ja tavoitteenahan meillä on, että tästä meidän Osatyökykyisten työllistyminen - verkostosta löytyisi tekijä tähän löytyneeseen työpaikkaan. Eli sanoisin näin, että ei olla mustasukkaisia siitä, että jos jonkun toisen asiakas sitten työllistyy siihen löytyneeseen työpaikkaan, että tää on ehkä tässä se semmoinen hienous, mitä arvostan.

Minna Tarvainen:

Kyllä, yhteiseen hiileen puhaltamista alusta loppuun sitten.

Tässä välissä kuunnellaankin, miksi Tapio on osallistunut tähän verkostoon ja on yhä mukana.

Musiikkia

Tapio Mustonen:

Minä olen Mustosen Tapio, Ammattiopisto Luovin työelämäkoordinaattori. Mikä tekee Työnratkojista toimivan verkoston? Minun mielestä siitä tekee toimivan se, että meillä on useista eri yhteisöistä työn ratkojia. Verkosto toimii vertaistuellisesti, on peili sille omalle toiminnalle ja tän ison verkoston kautta kohtaamme erilaisia työnantajia, joka mahdollistaa sitten tämän meidän toiminnan laajentumisen. Sitä kautta edelleen niitten sopivien täsmätyötehtävien löytymisen meidän jokaisen organisaation omille asiakkaille.

Musiikkia.

Minna Tarvainen:

No mitä hyötyä on ollut teidän verkostosta? Miten se eroaa just siitä, että jokainen organisaatio tekisi yksin? Sä jo jotakin mainitsit tuossa, mutta onko jotakin muuta sellaista hyötyä, jota olette yhdessä huomanneet tästä?

Hilkka Pirhonen:

Kyllä ehdottomasti on. Heti ensimmäinen oli se, että sitä päällekkäistä työtä työnantajien suuntaan, se poistuu, mutta myös on tavoitettu työnantajia laajemmin, sillä jokainen hyödyntää omia verkostojaan. Ja tässä myös oppii tuntemaan muiden organisaatioiden ihmisiä ja työtapoja, ja sanon että kyllä itsekkin oon oppinut, kun näitä

pajoja oon vetänyt toisen organisaation edustajan kanssa. Meillähän on ideana, että mennään sitten eri organisaatiosta vetämään niitä pajoja sinne työnantajien luokse. Mutta kaikilla on kuitenkin sama ymmärrys näistä taustatekijöistä, että miksi ollaan tässä ja miksi on tärkeää viedä asioita eteenpäin, koska totuushan on se, että asiat ei etene itsestään, vaan on tehtävä siihen töitä ja toimia niitten eteen.

Ja sanoisin näin, että kun meitä ollaan osallistujia, ollaan eri organisaatioista, niin kyllä se antaa semmoisia uusia näkökulmia tähän toimintaan. Ja toisaalta myös näkee sitten omia myös tämmöisiä kehittämiskohteita omassa työtavassaan, että pystyy kyllä itsekin tässä kehittymään.

Minna Tarvainen:

Joo tosi tosi kiva kuulla jotenkin, että vaikka me ajatellaan, että tehdään samaa työtä, mutta Pohjois-Karjalan alueellakin te teette sitten eri tavalla hieman eri organisaatioissa. Toi tuntuu tosi arvokkaalle, että voi jakaa omaa osaamistaan yli organisaatorajojen just tämmöisen yhteistyön avulla, näkee ja kuulee mitä toinen tekee. No miten, onko teillä jonkunlaista sovittua yhteydenpitotapaa? Sä puhuit, että teillä on Teams-alusta käytössä, mutta onko se riittävä? Onko teillä joku muu vielä?

Hilkka Pirhonen:

No kyllä me pääsääntöisesti työskennellään sähköpostien ja säännöllisten tapaamisten avulla, että se Teams-alusta on vaan tommoisissa...jos jotain merkataan just Excelliin, mutta että aamukahvien merkeissä tavataan, ollaan pajojen kokemuksia jaettu Martta-kahviossa karjalanpiirakan ääressä.

Minna Tarvainen:

Joo kiva, hauska tämmöinen, ihan voi vähän vapaammin jutella sitten.

Hilkka Pirhonen:

Ehdottomasti, että kyllähän tän pitää mukavaa tän yhteisen tekemisen olla.

Minna Tarvainen:

Ehdottomasti, se on tärkeää. Tuntuu että monesti verkostoista kun kysyy, että mitä te toivotte niin niin sieltä tulee just se, että pitää olla myös sitä hauskaa ja huumoria ja mukavaa yhdessäoloa. No miten sitten, mennään tuohon Pohjois-Karjalan tilanteeseen, ihan tähän työllisyystilanteeseen ja muuta, niin onko siellä jotakin erityishaasteita verrattuna muihin alueisiin? Miten sä itse, miten näet?

Hilkka Pirhonen:

No meillä Pohjois-Karjalassa on todellakin tarve työntekijöille ja jokainen työntekijä tarvitaan töihin, ja koen että tää meidän verkosto Työnratkojat vastaa tähän omalla työllään. Ja tää työnantajien tarpeiden huomioiminen on tosi tärkeätä, että yhtään työllistymistähän ei tapahdu ilman työnantajia.

Minna Tarvainen:

Totta kyllä, joo että Pohjois-Karjalassakin on työvoimapula tällä hetkellä.

Hilkka Pirhonen:

Joo, tietyillä aloilla kyllä.

Minna Tarvainen:

Aivan. Että tuntuu, että tämmöistä verkostoa todellakin tarvitaan teidän alueella ja te olette saanut paljon hyvää siellä aikaiseksi, mutta onko jotain mitä sä haluaisit vielä sanoa tästä verkostosta, Työnratkojista?

Hilkka Pirhonen:

Itse ajattelen sillä tavalla, että se minkä takia ollaan edelleen toimitaan tämmöisenä Työnratkojina, verkostona tässä, niin meillä on tämmöinen yhteinen asia, josta me ollaan innostuttu ja uskotaan siihen vahvasti, että yhdessä tekemällä saadaan enemmän aikaan. Ja nimenomaan tää osaamisen jakaminen verkostossa on tämmöistä aitoa ja eteenpäin vievää. Ja mikä tässä verkoston toiminnassa auttaa, niin se on tosi tärkeätä, että kaikilla osallistujilla on lupa olla mukana ja sitoutua tähän toimintaan. Ja kyllä semmoisena loppulauseena sanoisin, että yhdessä kyllä saadaan enemmän aikaan kuin yksin.

Minna Tarvainen:

Aivan varmasti, yhteistyö on voimaa. Kiitos Hilkka sinulle, että pääsit osallistumaan tähän Vates välittää -podcast-jakson tekemiseen.

Hilkka Pirhonen:

Kiitos minun puolesta.

Minna Tarvainen:

Kiitos!

Miesääni:

Vates välittää.

Musiikkia.